

רע"פ 3905/24 - אוריאל עמית בן צור נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

רע"פ 3905/24

לפני: כבוד השופט ח' כבוב

המבקש: אוריאל עמית בן צור

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו מיום 13.3.2024 בעפ"ת 68326-02-24 שניתן על ידי כבוד השופט העמית ר' בן-יוסף

בשם המבקש: בעצמו

החלטה

1. זוהי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כבוד השופט העמית ר' בן-יוסף) בעפ"ת 68326-02-24 מיום 13.03.2024, בגדרו נדחה ערעור המבקש על פסק דינו של בית משפט השלום לתעבורה בבתי-ים (כבוד השופטת ש' קריספין) בתת"ע 10394-08-23 מיום 17.01.2024.
2. ביום 17.01.2024, הורשע המבקש על יסוד הודייתו, בכתב אישום שייחס לו נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע מזה למעלה משנה. בו ביום נגזר עונשו של המבקש לקנס על סך של 1500 ש"ח; פסילת רישיון נהיגה למשך 7 ימים; ופסילה מותנית לתקופה בת חודשיים למשך שנתיים.
3. המבקש ערער לבית המשפט המחוזי, וערעורו נדחה. נקבע, כי גם אם נפלו פגמים בהודעת הקנס שניתנה למבקש, אין בכך כדי להצדיק חזרה מהודיה לאחר שנגזר דינו. בית המשפט המחוזי אף לא מצא טעם להתערב בעונש שנגזר על המבקש בבית משפט השלום.

4. מכאן הבקשה שלפניי, בגדרה שב המבקש על טענותיו כפי שנטענו בבית משפט קמא, וביקש להורות כי יותר לו לחזור בו מהודייתו בבית משפט השלום. לחלופין, המבקש הלן על חומרת עונשו, שלטענתו "אינו הולם עוד את המצב העובדתי". בתוך כך נטען, כי בית משפט השלום גזר את דינו של המבקש בהתבסס על ההנחה שהלה נהג ללא רישיון בתוקף לתקופה בת כשלוש שנים, קרי מיום 14.05.2020, כשבפועל, רישיונו פקע רק ביום 14.05.2021. להשלמת התמונה יצוין, כי עובדה זו תוקנה בדיעבד בהחלטת בית משפט קמא מיום 25.03.2024, אך נמצא כי אין בכך כדי להשפיע על תוצאת פסק הדין.

דיון והכרעה

5. הלכה היא עמנו כי רשות ערעור ב'גלגול שלישי' תינתן אך ורק במקרים חריגים בהם הבקשה מעוררת שאלה משפטיות עקרונית החורגת מעניינם של הצדדים או כאשר מתעורר חשש לעיוות דין או אי צדק חמור (ראו, מני רבים: רע"פ 72/24 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (16.04.2024)).

6. הבקשה שלפניי איננה מעלה שאלה משפטיות עקרונית החורגת מעובדות המקרה האינדיבידואלי של המבקש, ואף לא מצאתי כי נגרם למבקש עיוות דין או אי צדק אשר מצדיקים היעדרות לבקשה. לא אחת נקבע, כי חזרת נאשם מהודייתו לאחר מתן גזר הדין תתאפשר בנסיבות חריגות בלבד, מהן עולה חשש ממשי שהנאשם הודה באשמה בניגוד לרצונו החופשי, או מבלי שהוא הבין את משמעות הודייתו (ע"פ 3633/21 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (09.11.2022)). בנסיבות דנא, בית משפט השלום הקריא למבקש את כתב האישום והסביר לו את תוכנו, תוך שהזהירו כי אין הוא חייב להשיב לאישום, ורק לאחר מכן הודה המבקש בכתב האישום. המבקש אף לא ביסס טענה לחריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת או הראויה.

7. משכך הם פני הדברים, ומששתי הערכאות דלמטה נתנו למבקש את יומו בבית המשפט, לא שוכנעתי כי ישנם טעמים המצדיקים להיעתר לבקשתו.

8. סוף דבר: הבקשה נדחית.

ניתנה היום, כ"א באייר התשפ"ד (29.5.2024).

שׁוֹפֵט